स्येति भत्वं अन्यत्र ढ्याः सीध्वं इगुङुर्मढीति कित्त्वादगुणत्वं अपर च मायोगेऽमोऽभावः झस्स्वादिति सेर्लोपः कृञोढ्याःसीध्वं पूर्व्व वत् कित्त्वं टीठीढीधोढिति धस्य ढत्वं ॥ । १०० ॥

समगध्वं पुरःशत्रोर्म्मोदयध्वं रघूत्तमं। नोपायध्वं भयं सीतां नोपायंस्त दशाननः ॥ १०१ ॥

समेत्यादि। इदमहमाशंसे यदुत शत्रोः रावणस्य पुरः अग्रतः समगध्वं सङ्गताभवत आशंसायां भूतवच्चेति लुङ् समोगमृ छीति तङ् वागमइति सिचः कित्त्वे अनुदात्तेत्यनुनासिकलोपः ह्रस्वादङ्गादिति सिचोलोपः मोदयध्वं रघूत्तमं हर्षयत तत्का र्य्यकरणात् मा च भयमुपायध्वं सूचयत भयं माकार्ष्टेत्यर्थः आङोयमहनइति तङ् यमोगन्धनइति सिचः कित्त्वे अनुनासिक लोपः गन्धनं सूचनं अन्यथा युष्मासु गन्धितभयेषु नियतमसौ दशाननः सीतामुपायंस्त स्वीकृतवान् स्यात् तस्य दुर्वृत्तत्वात् आशंसायां भूतवच्चेति अनिष्टाशंसायां लुङ् उपाद्यमःस्वीकरण इति तङ् स्वीकरणञ्चात्र विवाहनमुक्तं विभाषोपयमइति अकित्त्वपक्षे रूपं ॥ १०१ ॥ ज०म०

समेत्यादि। इदमहमाशंसे यत् शत्रोरावणस्य पुरोऽग्रतो यूयं समगध्वं सङ्गताभवत अभिधानादाशंसायां टी आशंसायां भूतसामान्यविहिताश्चेति परः समोगमृछेति मं इगुङुर्मटीत्या दिना सेःकित्त्वात् वनतनाद्यनिमामिति मलोपः झस्स्वादिति सिलोपः रघूत्तमं रामं यूयं मोदयध्वं हर्षयत तत्कार्य्यकरणात् भ०